

ה

גיליון הנוכחי יוצא לקראת ל"ג בעומר. ברוח מיוחדת זו מתפרסמת כתבה מרתקת על ההיסטוריה של הספרונים שמלווים במשך השנים את התהלוכות - וכבשו לבבות.

כמו כן, כמיטב המסורת, התוועדנו עם השליח הרב פנחס מרטון, על סיפור שליחות רווי תובנות, ולצדו סיפור מרגש ומעורר השראה של שורד השבי - החייל מתן שחר אנגרסט.

גיליון זה כולל גם רב שיח עם פעילות בולטות במבצע נש"ק לרגל השקת האתר הייעודי החדש של צאגו"ח למבצע נש"ק, וכן סקירה מרוממת משבת בנות השלוחים ומהתכנסות השלוחים בכ"ח בניסן, בסימן "להביא לימות המשיח".

בימים אלה השלוחים נמצאים בשיא ההכנות לקראת תהלוכות ל"ג בעומר, מבצע שהוא כידוע 'בנפשו של הרבי'.

לקראת ל"ג בעומר תשמ"ח התפרסמה קריאת הרבי בקשר לתהלוכות, והרבי הואיל להגיה, ובין היתר נאמר בה: "בקשה נפשית להגביר את ההכנות לתהלוכות ל"ג בעומר, יום ההילולא דרשב"י, ומתוך שמחה, יום שמחתו של רשב"י" כרצונו של בעל ההילולא...".

ובהתאם להוראת הרבי, בשנת תש"נ פרסמה צאגו"ח באה"ק מכתב לכל השלוחים, מנהלי סניפי בתי חב"ד באה"ק, שבו בין היתר נאמר: "מוטל על כל אחד ואחד להשתתף בזה. יש להכין תכנית מפורטת. יש לעסוק ומיד בהכנות מתאימות להצלחת הכינוסים והתהלוכות של ל"ג בעומר. ההכנות ייעשו באופן של הוספה מיום ליום. התהלוכות והכינוסים יהיו באופן של "ארים נסי על ההרים" ביחס לעבר, הן בכמות והן באיכות".

הוראותיו של הרבי חיים וקיימים לעד. ומאליו מובן, שדברים אלו של הרבי מופנים גם לכלל אנ"ש - לבוא לעזרת ה' בגיבורים, לסייע לשלוחים הן בהכנות לתהלוכות והן בהשתתפות פעילה בהן ועזרה בפועל במהלכן. ויהי רצון שעוד קודם לתהלוכות ל"ג בעומר - נצא כולנו לקבל פני משיח צדקנו תכף ומיד ממש.

"הטיסות לנו יורק חזרו - וזה בדיוק הזמן לקפוץ לביקור! בין אם לעצמכם ובין אם לחברים, אל תפספסו הזדמנות לבקר במרכז חב"ד העולמי - 770.

ביקור באוהל הרבי
רבע שעה נסיעה משדה התעופה קנדי חפשו בוויז 'אוהל חב"ד ליובאוויטשי'

סיור ב"בית 770" אפשרות להדרכה
chabadisrael.co.il
חב"ד ישראל << הכתובת שלך לכל עניין יהודי

קידוש ה' גדול

ההוראה לפועל - ההשתדלות שצריכה להיות לקדש שם שמים בכלל, וכולל ובמיוחד - בקשר עם ל"ג בעומר, יום שמחתו של רשב"י:

כיון שנשארו כמה ימים עד ל"ג בעומר (ביום ראשון הבע"ל), צריכים לדאוג שיעשו את כל ההכנות הראויות לכך, כמו בכל דבר שבקדושה, כיון שזה בעל חשיבות חייבת להיות לזה הכנה, עד "הכנה דרבה".

מתחיל עם החלטות טובות בזה בשבת, ואח"כ - הפעולות בזה במשך השבוע הבא, ביום א', ב', ג', ד', ה', ו', ויום השבת - שכאו"א יעשה התלוי בו שבכל מקום ומקום שנמצאים שם יהודים שיחגגו ל"ג בעומר בשמחה גדולה, ע"י עשיית התוועדות וכו' או תהלוכה של ילדים, וברוב עם הדרת מלך.

ובפרט בהתחשב בכך שהתהלוכות מוסיפות באחדות כל ישראל, "שבת אחים גם יחד", ובחינוך ילדי ישראל, "חנוך לנער ע"פ דרכו גו", ע"י שעושים את התהלוכה בהתאם ל"דרכו" של הילד, עי"ז שהוא הולך "צועד" בגאון ובטח (עם דגל או שלט), שאפשר לרשום עליהם גם ענינים הקשורים בתומ"צ, ובפרט - ענינים השייכים לרשב"י ולל"ג בעומר, וכיו"ב, שזה נותן חיות וחמימות בילדים יהודים בנוגע לכל עניני תומ"צ, באופן שהרושם-טוב של התהלוכה נשאר אצלם בזיכרון, ויש לזה פעולה נמשכת בחינוך שלהם.

ובכדי שזה יהי' בהצלחה רבה ומופלגה, בעזה"ית, דרושים לכך גם ההכנות המתאימות, מתוך פרסום

ושטורעם גדול, למשוך כמה שיותר ילדים שישתתפו בזה.

ובפרט בהתאם לר"ת דשנה זו ה'תש"נ - הי' תהא שנת נסים - צריכים לראות שהפרסום והשטורעם של תהלוכות שנה זו יהי' באופן של "ארים נסי על ההרים", יותר מאשר בכל השנים שעברו (שגם אז הי' בהצלחה בלתי-משוערת).

לכן, בטח יעשה בזה כאו"א כל התלוי בו, וכמו"כ להשפיע על אחרים שישתתפו בזה, מתחיל מהוראת דוגמא חי' אישית איך שהוא הוא משתתף בזה בחיות ובשמחה.

ועי"ז - בודאי יהיו התהלוכות דל"ג בעומר קידוש השם גדול לבני"י ולכל העולם כולו, ויחזקו עוד יותר את האחדות דבני"י בכל מקום שהם.

ויהי רצון, שתיכף ומיד ממש - עוד לפני ל"ג בעומר, ובימי ההכנה לזה - יהי' כבר הקידוש ה' הגדול - הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי שבנ"י מבקשים בתפילתם בכל יום, וכמה פעמים ביום, ומבקשים את הגאולה לא (רק) בשביל טובת עצמו, אלא בעיקר - בשביל כבוד המקום, כבוד השכינה - בכדי לקדש שם שמים - כיון שכל זמן שבנ"י נמצאים בגלות, הקב"ה נמצא יחד אתם, "שכינתא בגלותא", "עמו אנכי בצרה" ... ולכן מבקשים בני"י שתבוא כבר הגאולה ויתקדש שם שמים

(תורת מנחם התוועדויות: ח"ג עמ' 149)

להפצת עלונים שבועיים במקום מגוריהם או במקום העבודה כנסו לאתר חב"ד ישראל

צעירי אגודת חב"ד
י"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב
נערך והופק על-ידי המרכז לעזרי שלוחות
© כל הזכויות שמורות
נא לשמור על קדושת הגיליון
ufaratzt@gmail.com

להגשים את חלומו של הרבי

"הרבי מבאר בשיחה הזו, שכשם שהקב"ה מבטיח ש"אתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל", וכפירש"י: "אוהו בידיו ממש איש איש ממקומו". כך התכלית של מוסד השליחות שייסד הרבי היא להגיע לכל יהודי בודד, בכל מקום בעולם, ולהוציא אותו מהגלות. לפיכך, ככל שמתקרבים לביאת משיח, יש צורך בשלוחים שיצאו לכל פינה הכי רחוקה בעולם, וגם למקום שבו אין אפילו מניין...

"הדברים היכו בי כמו ברק, תפסתי כי תכלית הכוונה של השלוחים שנשלחו כל השנים לכל מדינה ועיר בעולם - היא בסופו של דבר לדפוק על כל דלת ודלת ולהגיע לכל יהודי. השלוחים שיוצאים בשנים האחרונות לשכונות ויישובים קטנים, הם למעשה הגשמה של תכלית המכוון של מוסד השליחות.

"כדי להגיע לרגע הזה, היה צריך קודם שיצא שליח למדינה כלשהי, ואחר כך הוא ימצא שלוחים לעיר מסוימת באותה מדינה, וכן הלאה, אך בסופו של דבר, המטרה היא שבכל עיר יבואו מספיק שלוחים שכל אחד מהם אחראי על כמה מאות בתי אב, ותפקידם - לגעת בלב של כל יהודי ויהודי. זכינו אפוא להיות בקצה של הקצה של הגשמת החלום של הרבי, בבחינת 'סוף מעשה במחשבה תחילה'!"

"חשוב להדגיש, כי מאידך גיסא, הנגזרת של התובנה הזאת היא תחושה של אחריות גדולה וכבדה מאוד. שליח שמגיע למדינה שלמה, יש לו מרחב פעולה בה הוא יכול לעשות טעויות... אם לא התאפשר לו לקיים כנסים גדולים, הוא ילך ויפתח ספרייה, אם הספרייה לא הצליחה, הוא יקים גן. אם זה לא צלח, הוא יקים כולל. אך

"בכל שנה צאגו"ח מארגן את כינוס השלוחים הארצי. בפעם הראשונה שהשתתפתי בכינוס כשליח, למדתי שיחה של הרבי - ששובצה באחת מחוברות הלימוד שהופקו עבור הכינוס - שעשתה לי 'סדר בראש'.

"אקדים, שההגעה למקום השליחות הייתה מלווה בהלם ראשוני. מצד אחד, אתה לא יודע כל כך מאיפה להתחיל את עבודת השליחות. מצד שני, ההגעה לשכונה שקטה כל כך הייתה עבורי הלם. אם לדבר מתוך החוויה האישית שלנו, באנו עם המון רצון, יוזמה וחזון. באופן אישי, גם אני וגם אשתי הגענו כשמאחורינו רקע של פעולות בהיקף נרחב. כבחור בעולם הישיבות של חב"ד הייתי מעורב במיזמים כאלו ואחרים, ארגון קייטנות וריכוז מחנות קיץ ואף סיוע בפרויקטים גדולים של שלוחים; גם אשתי הייתה פעילה מאוד כבחורה. והנה, אנחנו מוצאים את עצמנו בוקר אחד מתגוררים בשכונה קטנה ודי מנומנמת... כשהגענו לשכונה לא היו בה עדיין אפילו חנויות או מרכז מסחרי כלשהו... אי אפשר להכחיש שהתגנבה לה תהייה מנקרת - "הזאת נעמי"?! האם כאן מקום שליחותנו עד ביאת משיח צדקנו?"

"לפתע, בכינוס השלוחים הראשון שלי, בשעה שאני לומד שיחה של הרבי (י"ב תמוז תש"ל) עם ה'קפה' שלפני התפילה, אני מגלה שהרבי כמו מעלה בדיוק את השאלה הזאת: "כאשר מציעים לנסוע לשליחות, ישנם הטוענים כי רצונם לנסוע דווקא למקומות בהם מצויים אלפים ורבבות יהודים. אם מדובר על פחות מזה, הרי הדבר אינו מתאים לכבודם, לכוחותיהם וכישרונותיהם...".

ישראל להתפשט על כל הארצות, כך בזכות השלוחים תתפשט צפת לכל הגליל ולכל הצפון... נשמנו לרווחה. הבנו שקיבלנו בהשגחה פרטית ברכה מוחשית מהרבי, בדרכנו מצפת אל שליחותנו הקבועה...

"אני רוצה להוסיף שמציאת שליחות היא כמו מציאת שידוך. על כך יעיד הסיפור האישי שלנו: אחרי החתונה, במסגרת החיפוש שלנו אחר מקום שליחות מתאים, עלה בי רעיון על מקום מסוים בארצות הברית בו מתגוררים ישראלים רבים, וביקשתי מהשליח שם שיאפשר לנו לבוא לתקופת ניסיון לעבודה עם דוברי עברית.

"בפעול, אותו שליח התמהמה ולא נתן לנו תשובה. במקביל עלתה ההצעה על השליחות בקריות, ובל"ג בעומר כאמור 'לחצנו יד', כמובן לאחר התיאום עם אגף הסניפים של צאגו"ח ועם השליח הראשי הרב אורכמן, ערכנו התוועדות קטנה שבסיומה שלחנו דו"ח לרבי על הסכמת כל הצדדים. למחרת ל"ג בעומר, חזר אליי השליח מאותה מדינה בארצות הברית, ואומר לי: "כן, אנו מעוניינים שתבואו..."

"כמו בשידוך: עם חלוף השנים, במבט לאחור, אני מבין שהשליח שנמצא שם הוא הדבר הכי טוב שקרה למקום ההוא שם, וב"ה בס"ד אנחנו מתאימים לצרכים של מקום השליחות שלנו..."

להגיע לכל דלת בשכונה

איך אתה רואה את התפקיד של השליחות שלך ושל שלוחים נוספים שיוצאים לשכונות קטנות בכמות, ולפעמים ליישובים שבהם מתגוררים כמה מאות תושבים בלבד?

"בל"ג בעומר השנה", פותח הרב פנחס מרטון, שליח הרבי ורב שכונת גבעת הרקפות בקריית ביאליק, "אנו מציינים 20 שנה ל'לחיצת היד' עם השליח הראשי לקריות הרה"ח הרב משה אורכמן, לקראת היציאה שלנו לשליחות בשכונת גבעת הרקפות, שכונה שהייתה אז חדשה ומנתה כ-700 בתי אב (עם השנים השכונה הכפילה את עצמה וכיום מונה מעל 1600 בתי אב). חודש לאחר מכן, בכ"ח בסיוון תשס"ו, ארזנו את מטלטלינו ועברנו למקום שליחותנו הקבוע, עד ביאת משיח צדקנו".

כמו שידוך

"כל דבר בעולם קורה בהשגחה פרטית ומדויקת. בטח ובוודאי כשמדובר על יציאה בשליחות הרבי. עם היציאה לשליחות קיבלנו עידוד וחיזוק, בסיפור של השגחה פרטית מעניינת:

"לאחר החתונה התגוררנו במשך שנה בצפת עיה"ק, שם שימשתי כמגיד-שיעור בישיבת צעירי השלוחים. בכ"ח בסיוון, נסענו ברכב פרטי בעקבות המשאית שהובילה את כל תכולת ביתנו, מצפת לקריות.

"מדובר על נסיעה של כשעה. היה לי ברכב מכשיר 'אייפוד' עם כל שיחות הרבי, והפעלתי שיחה כלשהי באקראי - הייתה זו שיחת פורים תשל"ח. לתדהמתנו אנו שומעים שיחה שבה הרבי מדבר על מעלתה של העיר צפת ובשבח השלוחים - 'שלוחי קודש' - שנשלחו באותו שבוע לצפת.

"אוזנינו שומעות והבטן מתכווצת. הלא קיבלנו כמה הצעות לשליחות בעיר צפת ובסמוך אליה. והנה כעת, אנחנו עוזבים את העיר וברקע שומעים את הרבי עוסק בלהט בשליחותם של השלוחים לצפת דווקא..."

"אבל זה היה רק לרגע קט. מיד לאחר מכן שמענו את קולו של הרבי: 'ומהפצת המעינות בצפת יתפשט העניין בכל הגליל ובכל הצפון כולו... כשם שעתידיה ארץ

גן חב"ד החדש שנפתח השנה

שפרצה המלחמה היה רחוק מאוד מכל עניין יהודי ואף לא צם ביום הכיפורים, ה"י, כיום הוא ומשפחתו מבאי בית הכנסת הקבועים ומשתתפים בכל הפעילויות שלנו. אני חושב שהסיפור הזה הוא סיפור מייצג שיכול להסביר את התופעה המתרחשת בשנתיים האחרונות. התעוררות וצימאון אדיר."

מה אתם עושים עם ההתעוררות הזו? כיצד אתם מרוויים את הצימאון של הצעירים הללו ליהדות?

"רבים מהצעירים מוכרים לנו באופן אישי. מדובר בצעירים שעשו בר מצווה אצלנו, או השתתפו במועדון בנות המצווה. מדובר בצעירים שילדים הכירו אותנו מפעילויות החגים המתקיימות בגני הילדים בשכונה ובבית הספר היסודי.

"כדי לתת מענה לדרישה הגוברת של פעילות לצעירים, צירפנו לשליחותנו כבר לפני עשור זוג מדהים: הרב יוסי ומושאק גולדשטיין. הם עוזרים לנו עם העבודה עם הצעירים והנוער. כמו כן, יש פעילות במוסדות החינוך לאורך כל השנה. בקיץ יש פעילות מושקעת של קייטנות ומחנה קיץ, ועוד ועוד."

כלומר, אתה מכיר ילד מפעילות בבית הספר, ואחר כך פוגש אותו בגיל מצוות, ואז כנער בוגר בפעילויות השונות... נוצר אפוא סוג של רצף בפעילות.

"זו אכן נחת-רוח שיש לנו אחרי 20 שנות שליחות. כשאת אותו ילד שנכנס בביתו של אברהם אבינו אצלנו בבית הכנסת, אנו פוגשים בלימודי בר המצווה. לאחרונה, אותם ילדים שלמדו אצלי לבר מצווה מתחילים לבנות בתים ומזמינים אותי להיות שותף בהכנות לחתונה ולהיות

שעובר אליכם הוא כסף שחוזר בסופו של דבר לתושבי השכונה..."

"ובכן, המופת כאן הוא לא רק שהכסף שהיה כה נצרך לנו לפעילות חנוכה הגיע לפתע ממקור לא צפוי. למופתים מסוג זה התרגלנו; הסיפור הגדול מבחינתנו היה, שתושבי השכונה מרגישים את ההשקעה וחשים כי אנו הכתובת הקהילתית, והפעילות של בית חב"ד מצליחה אכן לגעת בכל שכבות האוכלוסיה."

צימאון אדיר

אז איך באמת התחלתם את הפעילות?

"הפעילות הראשונה הייתה לקיים תפילות בחגי תשרי. מדובר בשכונה חדשה שלא היה בה עדיין בית כנסת. כשהגענו היה סוג של 'בית כנסת נודד' שעבר בין בתי התושבים. התפללנו את תפילת קבלת שבת בכל שבוע בבית של מישהו אחר. מאוחר יותר, ייסדנו את תפילות הבוקר של שבת אצלנו בסלון, ואחר כך במקום ששכרנו. רק לאחר מספר שנים, בסיוע העירייה והמשרד לשירותי דת, נבנה בית כנסת שכונתי גדול. ראש העיר שלנו, מר אלי דוקורסקי, שתומך בפעילות הענפה, אוהב להזכיר שהמבנה הראשון החדש שהוא חנך כראש עיר - היה בית הכנסת שלנו.

"לפני כ-7 שנים, הגענו ב"ה למסקנה שהמקום קטן מלהכיל. אין ברירה וחייבים להרחיב את בית הכנסת: לבנות עזרת נשים בקומה למעלה, לבנות אולם תפילה נוסף (חדר שני) וכן אולם אירועים. פנינו לעירייה, ולאחרי שהם דנו בנושא ושקלו את הדבר, קיבלנו תשובה מחממת לב: "השכונה עכשיו גדלה מאוד, ואמור להיות תקציב להקים בית כנסת נוסף. אבל אנחנו מכירים את הסגנון המיוחד של בית הכנסת שלכם, הוא מקום של קירוב הלבבות, מקום שהפך בית לכל העדות, אשכנזים וספרדים, דתיים יותר ודתיים פחות. במקרה הייחודי הזה נעדיף להעניק את התקציב לטובת הרחבת בית הכנסת הקיים לצורך בניית אולם תפילה נוסף". העירייה העניקה לנו סכום נכבד, במקביל ערכנו קמפיין גדול בקרב תושבי השכונה, והצלחנו ברוך ה' להכפיל את השטח של בית הכנסת, שהפך להיות מגדלור גדול יותר, חי יותר, תוסס ומאיר."

ספר לנו קצת על הפעילות בצל המלחמה.

"לאחרונה מורגשת התעוררות גדולה מאוד בפרט אצל צעירים. התופעה הזו היא לא רק אצלי, אני שומע את זה משלוחים רבים. צעירים שמגיעים ומחפשים להיות בשיעור, מחפשים להשתתף בתפילה.

חנוכת האולם החדש של בית הכנסת, במעמד הרב הראשי לישראל, ראש העיר ונכבדי הקהילה

המכוניות וזיהום האוויר יזיק לאופיה של השכונה השקטה. התושבים בחרו ועד שייצג אותם מול הרשויות, ובמשך תקופה הם אספו כסף מכל הדיירים במטרה לשכור עורך דין ולצאת למאבק המשפטי. הם הצליחו במאבק שלהם וקטע הכביש שעובר ליד השכונה נסלל בעומק של כמה מטרים והוא עטוף בקיר אקוסטי מיוחד. כך או כך, בסופו של מאבק, נותרו בקופת מטה המאבק סכום של כמה אלפי שקלים.

"ימים ספורים לפני חנוכה, מתקשרים אליי חברי אותו ועד. "ברוך ה', סיימנו את הסיפור של הכביש בהצלחה, ונותר בקופה סכום כסף. קיימנו אספה ביחס לשאלה מה לעשות עם הכסף שנשאר, זה כסף ציבורי מחד, ומאידך אי אפשר להשיבו לכולם כי עבור כל אחד זה יצא סכום פעוט והמאמץ לא מצדיק. הגענו למסקנה שאין יותר מתאים מלהעביר אותו אליכם. אתם עושים כאן פעילות נהדרת עם הילדים שלנו, עם הקהילה, עם צעירים ומבוגרים, ואין ספק שכסף

פירושו שהמלאך הולך ביחד עם אליעזר השליח, ומסייע לו במילוי שליחותו, ואילו "לפניך" משמעותו שהמלאך הולך לפני השליח ומסדר את כל העניינים מראש, כך שבהגיע השליח לפעול פעולה כלשהי, כבר ימצא את ההצלחה מוכנה מראש.

"ברוך השם, אנו זוכים לראות בשליחותנו השגחה עליונה פלאית, בכל צעד ובכל שעל סייעתא דשמיא. והרי דוגמה: היה זה לקראת חג החנוכה בשנים הראשונות לשליחות. כמדי שנה פרסמנו על הפעולות שיתקיימו בשכונה: הדלקה מרכזית מדי יום, התוועדות והרצאה למבוגרים והפנינג גדול לילדים. אך למרות כל המאמצים, נשאר לנו חסר תקציבי מסוים. והנה, ממש בערב חנוכה, החסר הזה התמלא ממקור בלתי צפוי. ומעשה שהיה כך היה:

"לפני כמה שנים, החלו בעבודות סלילת כביש מהיר - כביש עוקף קריית - סמוך ממש לבתי השכונה שלנו. תושבי השכונה התאגדו במטרה להגיש התנגדות לתוואי הכביש. הטענה שלהם הייתה שרעש

השלוחים שיוצאים בשנים האחרונות לשכונות ויישובים קטנים, הם למעשה הגשמה של תכלית המכוון של מוסד השליחות

לעומת זאת, השלוחים שיוצאים לשכונה, ליישוב קטן, באים למטרה מאוד ממוקדת ומאוד מתוחמת: להגיע לכל דלת. לפיכך, על השליח חובת זהירות מוגברת לפעול באופן הנכון והמדויק, ולעשות כל מאמץ להימנע מהגעה למצב כזה שחלילה, מישהו ינעל בפניו את הדלת... כי הלא אז הוא מפסיד את הכוונה הפנימית של כל מפעל השליחות.

"מתוך ההבנה הזאת, התחלנו לעבוד במקום השליחות שלנו."

ישלח מלאכו לפניך

זה לא סיוזיפי?

"העבודה, על פניו, היא סיוזיפית, איטית וקשה. קודם כל, עליך לוודא שאתה הופך להיות חלק מהקהילה, שאתה הופך להיות דמות אהובה, מוכרת. וכעת, צריכים למצוא את הדרך להגיע לכל דלת.

"מצד שני, ב"ה, יש סייעתא דשמיא מופלאה, מן הרגע הראשון שיצאנו ועד היום. אנו חשים על עצמנו את התגשמות ביאורו של הרבי על דברי אברהם אבינו לאליעזר השליח: "ה' א-לוקי השמיים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דיבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת, הוא ישלח מלאכו לפניך". דייק לומר לפניך, לא איתך. והסביר הרבי כי ההבדל הוא עצום: "איתך"

סיפורו של מתן שחר אנגרסט, החייל החטוף ששב לביתו

של מתן. התברר כי הוא נחטף במצב גופני קשה מאוד, כשהוא חסר הכרה. לנוכח הסכנה המוחשית לחייו, הצעתי למשפחה להוסיף לו שם, כמנהג ישראל בעת שיש סכנת חיים. לאחר התייעצות, החליטו ההורים על השם 'שחר' - הן מלשון שחרור והן כתקווה לאור שיבקע מתוך החשיכה. בתפילת המנחה של תענית אסתר, הגיעה המשפחה כולה לבית הכנסת כשהם צמים. קראנו את ספר התהלים מספר פעמים, ובעלייה לתורה הוספנו לו שם: מתן שחר בן ענת.

לאורך כל התקופה, חגי, אבא של מתן, הפגין מידת ביטחון ואופטימיות מעוררת השראה. לא ניתן היה למצוא אותו ברגע של משבר. גם כאשר חמאס פרסם הודעה לוחמה פסיכולוגית, בה נקבו בשמו של מתן וטענו כי אבד עימו הקשר בשל תקיפות צה"ל, חגי נותר איתן בביטחונו. אני נבהלתי, חששתי לגורלו של מתן ומיהרתי להתקשר אליו כדי לעודדו. אך הוא זה שחזק אותי: "אל תחשוש", אמר, "זוהי לוחמה פסיכולוגית בלבד. הם שומרים עליו כי הם יודעים איזה נכס יש להם ביד. הוא חי והוא בסדר". הביטחון המוחלט שלו בה' החזיק את הקהילה כולה, ואני מאמין שזה מה שהביא בסופו של דבר לישועה.

ביום "הושענא רבה" הגיעה הבשורה על שחרורו. תושבי השכונה התארגנו במהירות; הוצבה משאית עם מסך ענק במרכז השכונה כדי לצפות ברגעי השחרור יחד. בשעות הבוקר המוקדמות, כל תושבי השכונה - הורים וילדים - התכנסו מול המסך בדמעות של התרגשות.

אני הגעתי עם ילדיי, כשכל אחד מהם מחזיק את ארבעת המינים, ועברנו בין האנשים. היו כאלו שטרם בירכו על הלולב בחג, וברכת ה"שהחינו" שלהם נאמרה בדמעות של גיל, על שובו של בן השכונה. אמרתי אז למשפחתי: "כך ייראה העולם כשתבוא הגאולה". המראה שראינו, והתחושות של שמחה טהורה, היו ממש מיניאטורה של ביאת המשיח.

ביום שישי של אותו שבוע, נסעתי לבקר את מתן בבית הרפואה. הפגישה הייתה מרגשת עד דמעות. מתן סיפר לי על החיים בשבי. הוא שיתף שברגע מסוים הכתה בו ההכרה שהוא זקוק לסידור תפילה כדי לשרוד. "רציתי שאם אמות, אמות עם סידור ביד", אמר לי במשפט מצמרר. מתן לא גדל בחינוך דתי, אך בשבי "התפרצה הנשמה".

לאחר חודשיים של בקשות חוזרות, אחד מבכירי חמאס הביא לו באופן אישי סידור "רינת ישראל" שנלקח כשלל. מתן סיפר שקבלת הסידור הסבה לו אור ושמחה כמעט כמו יום השחרור עצמו. הוא למד את הסידור על בוריו, ונעשה בקי ב"אותיות הקטנות"... הוא למד מתי כורעים בתפילת עמידה, הוא למד את הלכות נטילת ידיים וכו'. "קראתי שהבדלה אפשר לעשות עד יום שלישי ואפשר גם כן לעשות על משקה חשוב, ולא דווקא על יין, בהתאם הייתי עושה הבדלה גם בשבי..."

מתן פשוט מצא תקווה, אמונה ואור בסידור התפילה שהשיג. זה

היה עבורו האור הקט בתוך החושך, ולדבריו סדר היום החדש שלו עם הסידור, זה מה שהחזיק אותו עם תקווה ואמונה.

בהמשך סיפר שקיבלו לידיהם תיק צה"לי שנפל בידי השובים, ובו מצאו ספר תהלים קטן, חומש וכן חוברת לימוד תורנית. מתן שמר את התהלים בכיסו ללא הרף, ולמד את ההלכות בחוברת. היו בתיק גם תפילין, אך הן היו שבורות ופסולות.

כאשר באו לבשר לו שהוא משתחרר, הוא התחנן שיתנו לו לקחת עימו את הסידור, את התהלים ואת חוברת ההלכות. אך לשווא. השובים שלו סירבו בכל תקופה, וגזלו ממנו את ספרי הקודש.

כשחזר מתן לביתו, היה זה יום חמישי בשבוע. התקשרתי אליהם והזמנתי אותם לבוא לבית הכנסת לאמירת ברכת הגומל וסעודת הודיה. גבאי בית הכנסת דאגו לקידוש גדול, ולכבוד בהתאם. גם 'משקה' לא היה חסר... השמועה כנראה פשטה ועשתה כנפיים ובבוקרו של יום השבת היה בית הכנסת מלא כמו ביום כיפור, אך האווירה הייתה שמחה עוד יותר מהשמחה בשמחת תורה...

הזמנתי את מתן לעלות לתורה עם השם שנוסף לו - מתן שחר. לראשונה נודע לו שיש לו שם נוסף... הוא כמו בן שמח מאוד. וכך מתן שחר בן חגי (הלוי) עלה לתורה, ובירך מיד אחר כך את ברכת 'הגומל', כשעיני הקהל מוצפות דמעות של גיל.

אחרי שעלה לתורה אמרתי לו בפני כל הקהל: "לפני עשור עמדת כאן בבר המצווה שלך והענקתי לך את ספר 'קיצור שולחן ערוך'. היום, אני רוצה להעניק לך את מה שאנשי חמאס השובים הארוכים, גזלו ממך. הענקתי לו סידור 'רינת ישראל', תהלים קטן וגם את אותה חוברת הלכות בדיוק שהוא מצא..."

מתן-שחר שלנו, הוא עדות חיה לנס גלוי. הוא שומר את השבת ואף מגיע באופן קבוע לבית הכנסת שלנו. וככל שמתגלים עוד ועוד פרטים על סיפור ההצלה שלו ועל ימי היותו בשבי, אנו מבינים כי מלאכי השרת שנוצרו מכל אלפי המעשים הטובים שנעשו לזכותו, שמרו והגנו עליו. זו כוחה של אמונה, של ביטחון, ושל ערבות הדדית.

הרב שמלווה אותם אל החופה. זה מרגש מאוד.

"הנה קוריוז קטן: כאשר באנו לקריית ביאליק, שהיא עיר ואם בישראל, לא היה בה כל מוסד חינוך דתי, לא גן ולא בית ספר. כשהבן שלי הבכור הגיע לגיל גן, החלטנו לפתוח גן. עבדנו קשה מאוד ביחד עם שאר השלוחים בעיר על רישום ילדים לגנים. היו קשיים, אך בסופו של דבר נפתח גן עם 19 ילדים. ברוך ה' יש היום שלושה גני ילדים של חב"ד, מלאים, עם שם טוב. בשנה האחרונה יש לנו בצהרון הגן עובדת - שהיא עצמה בוגרת המחזור הראשון של הגן... מדובר בילדה שבעקבות הרשמתה לגן חב"ד כל משפחתה התקרבה ליהדות. המשלח.

"ואגב, גן אחד עם 19 ילדים, הפך לשלושה גנים. הגנים המוצלחים הביאו איתם דרישה לפתיחת מוסדות חב"דיים נוספים. הרב משה אורכמן, השליח הראשי שלנו, הרים את הכפפה. יש היום בקריית ביאליק מעון עם 80 ילדים מרוצים, ורשימת המתנה שלא נגמרת, וגולת הכותרת: הרב אורכמן פתח בסיוע כלל השלוחים בשכונות העיר את בית הספר שלהבות. מדובר בבית ספר צומח, היום לומדים בו ילדים בכיתות א-ד, עשרות משפחות מרוצות ומקושרות לרבי, ורישום מצויין לשנת הלימודים הבאה לשתי כיתות א - כיתת בנים וכיתת בנות. כל זה התחיל עם זריעת זרע אחד של גן עם 19 ילדים שהאמינו בחינוך חב"ד; 'הזורעים בדמעה ברינה יקצורו'...".

"הוא השתמש באנלוגיה מתחום שהוא מבין בו, והסביר: 'כאשר אתה רוצה להוביל את החשמל מהטורבינה הראשית ועד בית מגורים, מתעוררת בעיה: החשמל מאבד את כוחו בדרך הארוכה, והמתח יורד. מה עושים? מקימים 'תחמ"ש' = תחנת משנה. והתחמ"שים שמקימים בסמוך לכל יישוב, 'מקפיצים' את המתח על מנת שהחשמל יגיע לבתי התושבים במתח גבוה. ובכן, יש רבי, יש נשיא הדור, וכל הנשמות של הדור זקוקים לקבל ממנו השפעות. אבל כדי שההשפעה הזו תהיה ב'מתח' הנכון, חייבים בכל שכונה להקים תחמ"ש. משהו שיקפיץ את המתח, את החיות, את האור, את הקדושה. וזה תפקידם של בתי חב"ד בכל עיר בעולם, להקפיץ את החיות, להבעיר מחדש את החום, כך שכל יהודי יהיה קשור כראוי למקור החיות שלו...".

הרב שמלווה אותם אל החופה. זה מרגש מאוד.

"בקהילה שלנו יש יהודי, שעשה בשנים האחרונות צעדים גדולים בשמירת חיי תורה ומצוות. בפנימיותו הוא כבר ממש חסיד נלהב. לפרנסתו הוא עובד בכיר בחברת החשמל. באחת ההתוועדויות של שבת מברכים, לאחר ששב מטיוול משפחתי במדינה אירופאית כלשהי, בה הוא נעזר כמו בן בית חב"ד המקומי, הוא קם והסביר לכולם: 'לקח לי זמן, אבל לבסוף הבנתי את הרעיון של המוסד הנקרא 'שלוחים' של הרבי'.

"בכל שכונה חייבים להקים תחמ"ש"

דיברת מקודם על החזון של הרבי להגיע לכל דלת שבשנים האחרונות מגיע לידי רמה חדשה של הגשמה באמצעות השלוחים לשכונות וליישובים. ברמה הפרקטית, איך מתקיים שיתוף הפעולה עם שלוחי הרבי בסביבה?

"אחד הדברים שנותנים לי המון כוח בשליחות הפרטית שלי, זו העובדה שאני חלק מקבוצה של שלוחים של הרבי. זה נותן כוח גם במישור הרוחני, אך גם

משפחת אנגרסט היא חלק מהקהילה שלנו בשכונה. המשפחה מוכרת לנו היטב; ילדי המשפחה למדו אצלי לקראת בר המצווה שלהם, לא פעם הם התארחו בביתנו לסעודת השבת. הקשר בינינו עבות וממושך. בבוקר שאחרי שמחת תורה, קיבלתי שיחת טלפון מחגי, אביו של מתן. קולו בישר רעות: "מתן מנותק קשר. מאתמול בשבע בבוקר אין ממנו כל אות חיים".

באותה עת שהיתי בעצמי בשירות מילואים. אני וחברי עסקנו במשימות קשות מנשוא, במחנה שורה, בטיפול וזיהוי הקדושים שנרצחו בדרום. נדרשו מאיתנו כוחות נפש אדירים למשימות השונות. ימים ספורים אחר כך, ברגע שהתאפשר לי לשוב הביתה, מיהרתי לבית משפחת אנגרסט. ישבנו ושתקנו במשך זמן ארוך.

מתן היה מהאחרונים שהתקבל לגביהם אות חיים; תקופה ארוכה לא ידענו אם הוא נחטף חי. אמרתי אז לחגי ולענת: "אתם עוסקים בצורה מעוררת השתאות בהשתדלות בדרך הטבע, ואנחנו לוקחים על עצמנו את הטיפול בכל הצד הרוחני. לשלוח למתן כוח נפשי, כדי שיתגבר על כל הקשיים ויחזור בריא ושלם בגוף ובנפש".

עשינו המון. הדפסנו את פרק התהלים האישי של מתן באלפי עותקים; הוא נתלה על כל מקרר בשכונה וחולק ביאליק. קיימנו כנסים ותפילות. למעשה כל הפעילות הוקדשה לזכותו של מתן. לא אשכח את הזרם הבלתי פוסק של נשים שהגיעו לתפילת ו"הפרשת חלה" שיזמה אשתי. לא פחות מ-250 נשים מהשכונה באו כדי לקרוע שערי שמיים.

לקראת צום תענית אסתר, הגיעו עדויות קשות על נסיבות חטיפתו

הספרונים שכבשו את התלוכות

כמעט ארבעים שנה שה'ספרונים' והספרים של ל"ג בעומר מלווים את התלוכות בארצנו הקדושה, מופצים במאות אלפי עותקים בכל שנה, ומעניקים ערכים יהודיים וחסידיים למיליוני בתים בארץ • שיחה מרתקת עם הרב מנחם ברוד, עורך 'שיחת השבוע', על העשייה שמאחורי הספרונים • איך נולד ה'ספרון' הראשון, מה עומד מאחורי סדרות המופת 'התורה שלי' ו'גיבורי העם שלי', ואיזה ספר יחולק השנה בתלוכות?

זו הייתה שעת לילה מאוחרת. רחובות כפר חב"ד היו שרויים בחשיכה חרישית, ואת הדממה הפריעו רק קולות הצרצרים, התרנגולים והפרות שמילאו את הכפר לרוב.

בחדר אחד בדירת שיכון במרכז היישוב ילד התעורר משנתו ופקח את עיניו. לרגע נבהל: קירות החדר היו צבועים בכתום מרצד. הוא התיישב במיטתו, ממצמץ בעיניו כדי להניס את קורי השינה מהן. ואז, מבעד החלון, נשקף אליו המחזה העצוב ביותר שראה מימיו: מדורת העצים הענקית של ל"ג בעומר עולה בלהבות.

המדורה שעליה עמל עם חבריו במסירות וביזע בוערת עד לב השמים - יממה לפני ל"ג בעומר. בבוקר, הכפר ההמום היה כמרוקחה. המבוגרים הצביעו על שני כיווני הקירה אפשריים, אבל עד היום המציית לא נתפס.

בכל מקרה, אם הייתם ילדים בסוף שנות ה'נ' והסיטואציה הזו מגרדת זיכרון עמום במוחכם - אתם לא טועים. משום ששלושים שנה אחרי שהילד חזה בפרי עמלו נמוג בעשן, הפך המאורע הטראומתי לגרעין שממנו נבט הסיפור המפורסם 'מדורה של שקדים ורימונים'. שמו של הילד הוא מנחם ברוד.

יגאל לא הצליח להרדם. הוא דאג לערמה הגבוהה שהשאיר אחריו. פתאום שמע קולות נפץ מוזרים וחדרו הוצא באור אדום לוהט. הוא נגש אל החלון וצצקה פרצה מפיו: "אוי ואבוי, הם שורפים לנו את העצים!"

הערמה הגדולה והיפה שילדי ה'רמונים' שמרו בחרוף-נפש הייתה אפופת להבות. זו הייתה נקמת ה'שקדים'. הם הכו עד שהשומרים האחרונים הסתלקו ואז הציתו את הערמה הגדולה והעלו אותה באש.

כל הכפר התעורר וכלם, "שקדים" ו"רמונים" כאחד, עמדו סביב מעגל האש. בלב מלא צער עמדו ילדי ה'רמונים' וראו איך המדורה שלקדם עולה באש לפני זמנא.

זה היה יום אחד לפני ל"ג בעומר. כבר לא נשאר זמן להכין שוב ערמת עצים גדולה. ה'רמונים' נאלצו להסתפק במדורה קטנה שהצליחו להכין ביום האחרון, ואלו ברחוב השקד הייתה הלולה סביב המדורה הגדולה שהכינו ה'שקדים'.

'מדורה של שקדים ורימונים', מאת מנחם ברוד, בהוצאת צעירי אגודת חב"ד, ל"ג בעומר תשנ"ד.

בשנת תשע"ג עובד הסיפור להצגה שהועלתה במאות תלוכות ל"ג בעומר. עד היום, שלושים שנים אחרי ההפקה, ההצגה עדיין נמצאת בין התוכניות המבוקשות ביותר עלידי השלוחים לל"ג בעומר.

שהספרים יודגשו

את סיפורים של הספרונים צריך להתחיל, כמו סיפור ראוי לשמו, מההתחלה. חביבותו של הרבי לחלוקת ספרי קודש עולה כבר במענה (בכתב-יד קדשו) אודות מבצע 'השיב לב אבות על בנים' שבו פתח הרבי באביב בשנת תשמ"מ. "העירותי כמה פעמים", כתב הרבי, "שבכל כיוצא בזה צריך להיות הגרלת ספרי קודש וקל להבין".

באותה שנה הורה הרבי

לקיים תלוכות ל"ג בעומר גם בארץ הקודש (ובעולם כולו), ומשנה לשנה המסורת גדלה והתפתחה. באחת השנים צעירי אגודת חב"ד שלחו לרבי את ההנחיות לשלוחים לקראת התלוכות, והוסיפו: "לחלק לילדים בתלוכות ספרי קודש ולציין זאת בפרסום המקדים". הרבי סימן את הפסקה הזו לאישור. בהמשך, כשכתבו לרבי את פירוט הפרטים שיחולקו, כמו אופניים, מצלמה, טיסה בשמי הארץ ועוד, ביקש הרבי "אלא שהספרים יודגשו בהפרסומות".

בעקבות הוראה זו של הרבי, הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב יו"ר צאגו"ח, עורר את הנקודה שהגיע העת לפעול ולעשות משהו שונה, מהפכני - לדאוג לכך שלא יהיה ילד יהודי באה"ק שאין לו ספר קודש בבית. כך עלה הרעיון להכין ספרון מיוחד ומרתק עם תכנים יהודיים, שיחולק לכל ילד שמשתתף בתלוכה.

בשנה שלאחר מכן, תשמ"ט, הופק הספרון 'מעשה חכמים', שם בו היו סיפורים על התנאים האלה. בשנת תש"ן ראה אור הסיפור 'אורח בשבת', על לידתו הפלאית של הבעש"ט.

לכבוד ל"ג בעומר בשנת תנש"א, ראה אור ספרון ייחודי, 'פעמי המשיח' שמו.

"סבא" אמר אהוד, "רצינו שתספר לנו על המשיח".

הסבא הביט בנכדו בחינה, הנהן בראשו ואמר במתינות: "כן, משיח-צדקנו". הוא הושיט את ידו והוריד מן המדף ספר תנ"ך עבה, עלצל בו במהירות, עד שמצא את המקום שחפש. "המשיח", אמר סבא. "שנים רבות אָנחנו מחפשים למשיח. נביאי ישראל נבאו את בואו ולמדו את העם לקוות לו. שמעו מה אמר הנביא ישעיהו", וסבא החל לקרוא בתנ"ך בקולו הנעים: "ויצא חֵטָא מִצֶּדֶק וְנִצַּר מִשְׁרָשָׁיו פִּרְהָה (ישעיהו יא, א).

"המשיח", הסביר סבא, "יהיה משושלת דוד המלך, והשכינה תשרה עליו, כמו שאומר הנביא: 'ונחה עליו רוח ה'".

"ומה יקרה קשה הוא יבוא, המשיח?", העז יונתן לשאל.

"יקרו אז דברים נפלאים", אמר הסבא, "אלה יהיו ימי אחרית הקמים". והסבא המשיך לקרוא: "וגר זאב עם כבש, ונמר עם גדי ירצף, ועגל וקפיר יחדו ונער קטן נהג כִּם" (ישעיהו יא, ו).

הילדים הביטו זה בזה. העולם שתאר להם הסבא נראה ממש מפלא. אהוד תאר בדמיונו זאב אימתני וכבש לכן ועדין רוכצים בשדה זה לצד זה, ואהוד עצמו הוא הנער הקטן הנוהג כִּם.

'פעמי המשיח', מאת חנה ליבנה, בהוצאת צעירי אגודת חב"ד.

בזמן ומעניקות את הרקע ההיסטורי לסיפורים. גם פסוקי התנ"ך עצמם משולבים בעלילות.

ארבעת כרכי הסדרה מקיפים את האישים הדגולים של עם ישראל - האבות והאימהות, המנהיגים, הנביאים, השופטים והמלכים. ההפקה הבאה הייתה בולטת בייחודיות שלה - ספר 'התפילות והברכות שלי', המבוסס על ספר שראה אור בשנת תשי"ז על ידי קה"ת, ובו מופיעות תפילות וברכות נבחרות בתרגום לאנגלית.

השנה, תשפ"ו, יחולק הספר 'פרקי אבות שלי', המגיש את המשניות של פרקי אבות - שהן נכס צאן ברזל ברבים מבתי ישראל - עם ביאור מותאם לילדים, קטעי העשרה, סיפורים ועוד.

גם הספרונים מוסיפים לראות אור בכל שנה. עם הזמן החלו להפיק ספרון ייעודי לציבור החרדי והתאימו את הספרון הרגיל לגיל ולמאפיינים הייחודיים לקהל לציבור הכללי. בעשור האחרון הם נכתבים בידי ר' לוי שייקביץ מאגף ההוצאה לאור בצעירי אגודת חב"ד.

גדולה, מציינ הרב ברוד, "והופתענו לגלות את הנכונות להשקיע סכום יקר פי כמה מאשר בספרון כדי להגיש לילדי ישראל ספר מכובד ובעל ערך רוחני עצום, שתופס מקום של כבוד במדף הספרים בבית".

בספר התהילים שולבו ביאורי מילים קשות והופיעו הקדמות לכל פרק ופרק. בשנה שלאחר מכן החל פרויקט 'התורה שלי', שבו בכל שנה ראה אור ספר אחד מחמישה חומשי תורה. במהרה הפכה הסדרה ללהיט מבוקש עד היום במאות אלפי בתים בישראל.

ה'תורה שלי' מציגה קונספט ייחודי, שבו לצד פסוקי התורה מופיע ביאור בסיסי של המילים בעברית פשוטה. אחת לכמה דפים משולב סיפור מחז"ל הקשור לנושאי הפרשה הנוכחית, וכן יש קטעי העשרה וביאורים נבחרים של רש"י.

לאחר ההפקה של חומש דברים נפתחה סדרה חדשה, ושמה 'גיבורי העם שלנו', המציגה את קורותיהם של אישי התנ"ך בצורה מוגשת ומרתקת, בלויית דמויות חינוכיות שמבצעות קפיצות

לתת לו כוחות מיוחדים כדי שיהיה משיח ויביא את הגאולה", הסביר זלמן. ומה יהיה כשיבוא יבוא? שאל חנן. "כשהמשיח יבוא", הסביר זלמן, "יפסקו המלחמות. יהיה שלום, אנשים לא יריבו, לא יקנאו איש בקברו. יהיה שפע לכלם, יהיה טוב לכלם. יבנה בית המקדש וכל היהודים, מקל העולם, יבואו לארץ ישראל. כל זה קורה עוד מעט. בקרוב מאוד".

סודו של הקבצן, מאת מנחם ברוד, בהוצאת צעירי אגודת חב"ד

בשנת תשנ"ה - ל"ג בעומר הראשון אחרי ג' בתמוז - הופיע לראשונה סיפור על הרבי, 'ישראל גוי קדוש', שפתח מסורת ארוכת שנים של סיפורי מופת על הרבי תוך שילוב מהעקרונות שהנחיל לעם ישראל והדרכתיו במשך השנים. הראשון שבהם היה 'ישראל גוי קדוש'.

ל"ג בעומר תשס"ב התקיים בצל ימי הטרור הקשים של האינתיפאדה השנייה, שהגיעו לשיאם בפיגוע הנורא במלון 'פארק' בנתניה בליל הסדר, שגבה את חייהם של 30 יהודים הי"ד. בעקבותיו החל מבצע 'חומת מגן', שנמשך עד לראש-חודש אייר. באמצעות סיפורים על רבותינו ושיאינו, הסיפור המחיש את כוחה של אמירת תהילים.

ביום ראשון בבקר טלפן אבא וספר שהוא נמצא ברמלה, והוא יחבריו עושים סריקות בפתים, כדי ללכד מחבלים ולמצא חמרי נפץ.

ספרתי לו שארגנתי קבוצה של ילדים, ובכל יום אנחנו מתכננים לומר תהילים. "זה הדבר הטוב ביותר שאתם יכולים לעשות למעננו", אמר אבא. "כל הכבוד לכם. דעו, כי פרקי התהילים שלכם שומרים על החילים ומביאים לנו הצלחה".

הנשק הסודי, מאת מנחם ברוד, בהוצאת צעירי אגודת חב"ד.

כל שנה הביאה עמה ספרון חדש ויצרה ציפייה והתעניינות לקראת פרסומו. 'רואים ניסים', 'הטוב מנצח', 'לעזור ליהודים' ו'הבטחת הניצחון' - שראה אור בשנת תשס"ז, במלאת חמישים שנה למלחמת ששת הימים, ושזר את נבואת הרבי עם סיפורים מרתקים על בדיקת תפילין.

מספרון לסדרות ספרים

הספרונים חולקו במאות אלפי עותקים בתהלוכות, ובמהלך השנים מדובר במיליוני ספרונים עם מסרים קדושים וערכיים שהגיעו - באמצעות השלוחים ובתי חב"ד - למיליוני בתים בארץ. הגידול המואץ במפת השליחות בארץ הקודש הגביר את הביקוש לחומרי תוכן ייחודיים ומקוריים, וכך, לפני 12 שנים, הופיעה הסנונית הראשונה - ספר 'התהילים שלי'. זו הייתה ההפקה הראשונה מסוגה של ספר בגודל מלא, בכריכה קשה, שחולק להמוני ילדי ישראל בתהלוכות. הפרקים אורו ביד אמן, על ידי שמשון קוטלובסקי, שמלווה מאז ועד היום את ספרי ל"ג בעומר.

"השלוחים קיבלו את הספר בשמחה

ובשנה שאחריה, תשנ"ב, חיבר הרב ברוד את 'סודו של הקבצן', עלילה דמיונית על קבצן תמהוני שמתגלה כצדיק נסתר שעושה מעשי חסד רבים, ונחמד כמשיח. "גם הספר הזה עסק בנושאי הגאולה בעקבות ה'שטורעם' שהרבי עשה על משיח", אומר הרב ברוד.

"אתה המשיח!", קראו פלם במקהלה. זלמן פרץ בצחוק רם. פניו זהרו באור הירח. "לא, ילדים קביכים, אני לא המשיח!", אמר, "המשיח הוא לא קבצן עלוב".

"אתה לא קבצן עלוב!", אמר חנן, "אנחנו יודעים שאתה צדיק נסתר שעושה הרבה מעשים טובים".

פניו של זלמן הרצינו: "אני מנסה לעזור לאנשים, זה נכון. אני גם משתדל לעבד את ה' בכל כוחי. אבל אני לא המשיח".

"אז מהו המשיח?", שאל בעז.

"המשיח הוא צדיק גדול מאוד", אמר זלמן. "יכול להיות שכלנו מפירים אותו. הוא אוהב כל יהודי, מתפלל בעד כל יהודי, ונושע אמונה בלב כל יהודי. והוא מחפה בקצור רוח לרגע שיוכל להתגלות וקאל אותנו".

"אז למה הוא לא מתגלה?", שאל אורי.

"הוא לא יכול להתגלות מעצמו. הקדוש-ברוך-הוא צריך

כשמגיעים למתחם, את עוברת לפלנטה אחרת

פעילות בולטות במבצע נש"ק ברב שיח מרתק • על רגעי בראשית, ההתרחבות והצמיחה והרגעים המיוחדים • מאירים את ארץ ישראל

שכל הנרות יתאחדו לאבוקה

"מזמן לזמן ישנם דברים שמשתנים. במילא, ברצוני להציע עניין שנוגע במיוחד לאלו שעדיין לא התחננו".

בעיצומו של כינוס נשים שנערך בזאל הגדול של 770 ביום כ"ד אלול תשל"ד, במילים אלו, פרץ לעולם האור הגדול של מבצע 'הדלקת נרות שבת קודש ויום טוב'.

למוחרת אמירת השיחה, ביום חמישי כ"ה אלול, נסע הרבי לאוהל. בחזרתו הודיע כי באותו הלילה תתקיים התוועדות. הרבי ירד להתוועדות המיוחדת, וציין בה כי "התוועדות זו מגיעה בהמשך למדובר אמש" אודות הדלקת הנרות ע"י כל אישה וילדה.

בסיומה של התוועדות - שהתקיימה בליל שישי, אמר הרבי: "מכיוון שהתוועדות היא כמה שעות קודם זמן הדלקת נרות, הרי דבר טוב ונכון ביותר שכל אחד ישתדל כפי יכולתו, ללכת ולחלק ולראות שיקום המנהג הטוב של הדלקת נרות". וסיים: "ויהי רצון, שכל הנרות יתאחדו לאבוקה גדולה, ומאבוקה למדורה גדולה, וזו המדורה הגדולה תשרוף את שירי גדרי וענייני הגלות, ויהיה 'והיה ה' לך לאור עולם'".

תאמרי לה שאת פועלת בשליחותי

צאגו"ח באה"ק מיד נרתם לארגן את המבצע, לדאוג לכלי העזר, להפיק חומרי הסברה וכו', ומאז יוצאות נשי ובנות חב"ד, במסגרת צאגו"ח, בכל ערב שבת ויום טוב

לזכות את אחיותיהן בנרות שבת קודש, בהתאם להוראתו הקדושה של הרבי.

בהקשר זה הובאה בגיליון התקשרות (גיליון תעג) עדות מעניינת, שכשכנס הגאון החסיד הרב זלמן-לייב אסטולין ליחידות' בשנה הראשונה של המבצע, פנתה רעייתו, מרת רייזל ז"ל אל הרבי בשאלה: מאז יצא הרבי בהכרזה היא מקפידה ללכת בכל יום שישי למרכז הרפואי 'תל-השומר' לזכות את המאושפזות שם בהדלקת נרות שבת-קודש. בדרך כלל הנשים מקבלות זאת בשמחה. אולם - סיימה בכאב - יש כאלה שאינן מסכימות להדליק, ואף צוחקות מכל העניין. ומכיוון שאינני למדנית ואף השפה העברית איננה שגורה על לשוני על בוריה, קשה לי לשכנע נשים אלה. מה אני יכולה לעשות כדי שגם הן תדלקנה נרות? תוכן תשובת הרבי היה: "בפעם הבאה שתפגשי אישה שלא תסכים להדליק נרות שבת קודש - תאמרי לה שאת פועלת בשליחותי".

"אנו פונות אליכן בשם הרבי מליובאוויטש"

התכנסנו לרב שיח עם מספר פעילות בולטות במבצע זה: הגב' חיה יעקובוביץ', מצפת; הרבנית אסתר רוזנשיין, מירושלים; הגב' אורלי שאון, מרחובות; ושמענו מהן על הפעילות והעשייה.

מתי התחלתן לצאת לפעילות?

הגב' יעקובוביץ': "בשנת תשל"ה, סמוך לעת בה הרבי יצא בפעם הראשונה במבצע נש"ק, היינו זוג די צעיר והתגוררנו בניו יורק בקרבת מקום ל-770. שבת אחת, בעת התפילה ב-770 עמדה לידי בחורה שניסתה לעקוב אחרי קריאת התורה, כשהבחנתי כי היא מתקשה - עזרתי לה. בעקבות זאת נוצר בינינו שיח והתברר שהיא בעלת תשובה מקליפורניה, היא גילתה עניין לדעת ולהבין יותר מה קורה, והיה ניכר בה רצון כן לקבל יותר אידישקייט. היא מאד רצתה ללמוד אידיש, ובעקבות המלצת המזכיר של הרבי הרב לייבל גרונר ע"הלמדתי איתה ספר המאמרים אידיש של הרבי הריי"ץ. 'הלימוד הזה מאד ריגש אותה, ובאחת הפעמים כתבתי על כך לרבי. להפתעתי הרבי כתב לי בתגובה: 'מבצעים? במיוחד מבצע נש"ק'. שוב מצאתי את עצמי שואלת את הרב גרונר מה לעשות, והוא אמר שאצור קשר עם הגב' שטרנברג שהייתה אחראית בזמנו על מבצע נש"ק בקראון הייטס.

"בתחילה הצטרפתי לצוות שאורז חומרים לערכות נש"ק, כל ערכה הכילה 2 פמוטות פשוטות, נרות רגילות, קופסת גפרורים ופרוספקט על נש"ק, ואני סידרתי את הערכות.

"פעם אחת פנתה אליי ואמרה: 'מדוע את עושה עבודה פשוטה? צריך עזרה יותר ממשית... - תתחילי לארגן קבוצות מבנות חב"ד שיצאו לחלק את הערכות'. - אני? איך? מה?!", שאלתי. והיא ענתה בפשטות: פתחי ספר טלפונים של אנ"ש ותתקשרי לכל מי שנראית מאנ"ש, וכך תארגני קבוצות שתצאנה לחלק את הערכות במקומות שונים, בעיקר במרכזי קניות ובבתי רפואה. וכך עשיתי. בתקופה הראשונה היו יוצאות שלוש פעמים בשבוע (היה זה מיד לאחר שהרבי יצא במבצע וההתלהבות הייתה גדולה, כך שלא היה קשה לגייס נשים למטרה זו...), דיווחתי לרבי וקיבלתי ממנו תשובה "תשואות חן"...

"כשעלינו לארץ בסוף תשל"ט, ולאחר מכן כשהתקבענו בצפת, המשכתי עדיין לפעול במבצעים למרות עול גידול הילדים, עבודה וכו', הייתי יוצאת לבית הרפואה המקומי, במיוחד בימי חמישי, כדי שאוכל לשלב בזה מבצע נש"ק באופן מעשי, לומר לנשים, 'מחר בערב מדליקים נרות בשעה... כמו שכתוב כאן בפרוספקט'.

הרבנית רוזנשיין: "כשהרבי יצא במבצע בתשל"ד כנערה הלכתי לחלק בשכונות, אני זוכרת שהיינו עוברות עם רכב בשכונות לא דתיות ומכריזות ברמקול: 'נשי ובנות ישראל אנו פונות אליכן בשם הרבי מליובאוויטש ומבקשות שתדליקו נרות שבת', ונשים ששמעו את הקריאה היו מגיעות לרכב ולוקחות נרות. היום הקונספט הזה פחות מתקבל.

"כשנישאתי בשעה טובה ולאחר מכן נולדו הילדים פחות התאפשר לי לצאת, אבל כל הזמן חיכיתי להזדמנות שאוכל לחזור, ואכן ההזדמנות הגיעה כאשר לפני כ-11 שנה בני שי' במסגרת תפקידו דאז יום פרסומים שונים לעורר את אנ"ש למבצעים, ואחד הפרסומים היה על מבצע נש"ק, פרסום גדול שהעלה את הנושא על הפרק. זה היה הטריגר שעורר אותי להחלטה כי הגיע הזמן לחזור. לקחתי על עצמי לארגן קבוצות נשים עם רכב, התחלנו לצאת לשוק מחנה יהודה, ומאז הנני פועלת בזה ב"ה".

הגב' שאון: "לפני כארבעים שנה בהיותי אישה צעירה בקהילת חב"ד רחובות, פנתה אליי יום אחד הרבנית רחל גלובובסקי, וסיפרה כי האחראית על חלוקת נרות שבת עברה לגור בקראון הייטס והיא מחפשת מישהי שתחליף אותה. 'משום מה', אמרה לי, 'צננץ שמך בראשי'. היא הוסיפה ואמרה כי היא סבורה שמישהי זו תתאים לי לפי מאחר שטרם הונח על כתפיי כל כך עול ניהול הבית - טרם נולדו הילדים - יהיה לי יותר קל לבצע את העניין. בשמחה לקחתי על עצמי את התפקיד, ומאז ועד היום מדי שבוע אני מארגנת את ההסעה ואחראית על

קריאתו של הגה"צ רבי ישראל אבוחצירא צוק"ל, ה"באבא סאלי", לכל נשות ובנות ישראל (החל מגיל חינוך) להדליק נרות שבת קודש בברכה

"למדתי איתה ספר המאמרים אידיש של הרבי הריי"ץ. הלימוד הזה מאד ריגש אותה, ובאחת הפעמים כתבתי על כך לרבי. להפתעתי הרבי כתב לי בתגובה: 'מבצעים? במיוחד מבצע נש"ק'."

את פניו: במקום רק לחלק חומר "רוחני", אנחנו מסתובבות עם עגלה מלאה בכיבוד ושתייה וגם פרוספקטים וערכות נש"ק ורושמות ילדים לספר תורה וכו'. שינוי האופי של המבצע - שינה גם את היחס של צוותות בית הרפואה ומקבלים אותנו בשמחה, כאשר ניגשת אחות ומוציאה תמצית תה שהיא אוהבת, ואחרת לוקחת דבר מאפה, וכולן כאחת שמחות לקבל את ערכות הנש"ק...

"רק לאחרונה, אחת מאלו שאנחנו דואגות שיהיה לה שקיט תמצית תה מהסוג שהיא אוהבת, שגם החלה לחבוש פאה לאחרונה, רצה אחרינו ואמרה 'רגע, שכחתי משהו', והיא הוציאה שטר והניחה בקופת הצדקה.

"כך יצא שאחרי שעסקתי בזה במשך שנים בכוחות עצמי - כעת הכול השתדרג בצורה משמעותית ביותר. אבקש בהקשר הזה לציין את שליחי הרבי במרכז הרפואי "זיו" שבצפת, הלא הם הרב ינון ואשתו שרי לאנג היקרים, שתורמים רבות להרמת דגל חב"ד במתחם עד כדי כך שצוות בית הרפואה עוזר בכל דרך לפעילות הברוכה.

"בתור אחת החלוצות והוותיקות בתחום, אני יכולה להעיד שהמבצע כמו שאר הפעולות של הרבי התרחב במימדים אדירים והתקבל בציבור, נשים רבות כבר

כל המבצע, גם כאשר נולדו הילדים וגדלו ב"ה - המשכתי ואני ממשיכה בתפקיד".

המבצע השתדרג בצורה משמעותית

איך נראית הפעילות שלכן?

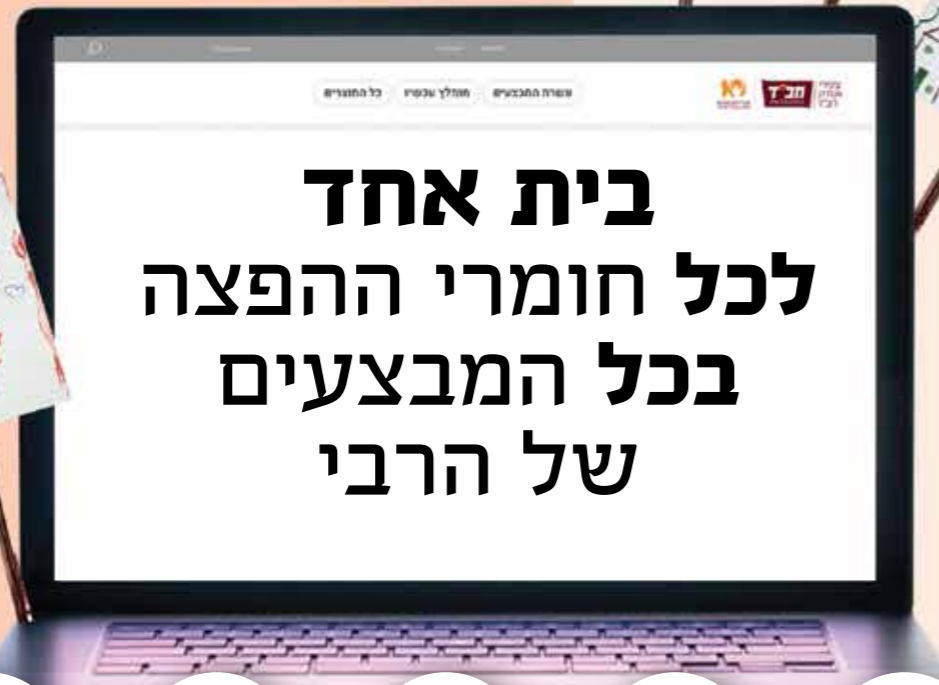
הגב' יעקובוביץ': "באותן שנים לאחר שקיבלתי הוראה ישירה כאמור, הייתי מזמינה את כל מי שהייתה מוכנה לבוא איתי לבית הרפואה, היינו יוצאות יחד ומחלקות ערכות נש"ק, בעיקר למחלקת יולדות ונשים ולמחלקת ילדים, בכל שבוע שיכולתי לצאת בו. את החומר הזמנתי בעצמי וארזנו בכוחות עצמנו.

"לא בכל עת התקבלנו ברצון, ולפעמים היינו צריכים לערב את הרב ביסטריצקי שדאג לאישור מיוחד באמצעותו נוכל להיכנס ולחלק חומר במחלקות. במקביל הקפדנו על חלוקה גם בתחנת האחיות ולחברי הצוות השונים.

"מעת שייסדו את הארגון הראוי לכל שבח של צאגו"ח "לב חב"ד" - המבצע שינה

מ ה י ו ם

יש כפל 'מבצעים'

- המשתמשי
- החילוקי
- כל המצעים
- נש"ק
- מזוזה
- כשרות
- חגים
- המשתמשי

אתר נש"ק משתדרג!

אתר נש"ק משתדרג! אתר נש"ק משתדרג!

היכנסו לכתובת החדשה שלנו: **Mivtzoim.co.il**
 שם המשתמש והסיסמה באתר החדש נותרו כפי שהיו באתר נש"ק.

רוצה להשפיע גם באופן וירטואלי? כנסי לקהילת 'מבצעים בקליק'

בתור אחת החלוצות והוותיקות בתחום, אני יכולה להעיד שהמבצע כמו שאר הפעולות של הרבי התרחב במימדים אדירים

מדליקות נרות, ועדיין שמחות לקבל מאיתנו את הערכה בבית הרפואה ולהתעדכן היכן בבית הרפואה ניתן להדליק."

הרבנית רוזנשיין: "אנו יוצאות מדי שבוע בקבוצה, המורכבת מ-5 נשים קבועות ובנוסף תמיד מצטרפות מתחלפות, לפעמים גם בנות וילדות, לפעמים אימא עם בת, דודה ואחיינית או סבתא ונכדה. קיום המבצע מתאפשר בזכות הר"ר שמואל רבינוביץ' ש' שלוקח אותנו, ואחרי זמן קבוע אוסף ומחזיר לשכונה, ממש מדלת לדלת.

"אבקש לציין גם את אימו הגב' יהודית רבינוביץ' תחיל לאריכות ימים, שעוזרת בהתמדה באריות ערכות הנש"ק. באורח קבע, כבר ביום שני היא מתקשרת לשאול כמה ערכות צריך, אני אומרת לה כמות משוערת והיא מכינה, וביום חמישי אני מעבירה הודעה בוואטסאפ בקבוצת נשות קהילת חב"ד רמת שלמה ובעוד קבוצות, עם פרטים לגבי היציאה.

"אנחנו מסתובבות בכל השוק ואנו מקבלות כל מיני תגובות: יש שמאוד מודות "אין על חב"ד", ויש גם שמגיבות במעט עלבון: "את רואה אותי עם מכנסיים אז את חושבת שאני לא מדליקה?", או בדחייה וכעס. אבל אנחנו כבר מחושלות ומקבלות הכל בפרופורציות. קרה יותר מפעם אחת שפניתי לאשה והיא אמרה הציעו לי ולא רציתי לקחת, אבל לא אסרב בפעם השנייה... פעמים שנשים מנצלות את ההזדמנות לשאול שאלות על שירותי דת, וב"ה שיש מלא שלוחים בירושלים ויכולים להפנות לאנשים המתאימים.

הגב' שואן: "בדרך כלל יוצאות חמש נשים ובנות שמתפללות לשלושה מוקדים בבית הרפואה קפלו בארבעה בניינים שונים, כל

נשים לבית רפואה בניו יורק, כשכל זוג נשים הסתובב במחלקה אחרת ואני נשארתי לבדי והלכתי למחלקה מסוימת. כשהגעתי לאחד החדרים ראיתי שמואשפות בחדר פרטי אישה, כנראה מכובדת שזכתה לחדר פרטי, בעוד שאר המאושפות היו בחדרים שהיו בהם מספר מאושפות. מסביבה עמדו אנשים שנראים גם בעלי עמדה גבוהה, חשתי מלהיכנס כי שיערתי שלאישה ברמה כזו צריכים לדבר בשפה גבוהה, שהרגשתי שלא הייתה לי, ואיך אדבר? ומה אומר? אבל לפי השם שעל המיטה הבנתי שהיא יהודייה. בזמן שאני מתלבטת, כן, לא, אמרתי לעצמי: הרבי אמר לעסוק בזה, וביקשתי: "רבי תעזור לי"... ואכן כשנכנסתי והתחלתי לדבר על נש"ק, הרגשתי שאני אומרת מילים שאני בעצמי לא מבינה ומכירה, כמו "שמדברים מתוכי", זה היה ממש נס. כל הסובבים הקשיבו בדריכות והיא לקחה את הערכה ברצון.

"וגם - יש נס קבוע, לפעמים הולכים כשלא מרגישים הכי טוב, כשלחוצים ממש, ויום חמישי לא קל לצאת, במיוחד כשצריכים להגיע אורחים ושום דבר עדיין לא מוכן לשבת... אבל כשמגיעים למתחם, את עוברת לפלנטה אחרת, פתאום שום דבר לא כואב, העייפות חלפה, הדאגות נמסו, את עולה כמה טפחים מעל פני האדמה, למה? כי את עושה את דבר הרבי, והרבי שם עומד לצידיך ועוזר... ברוך השם!"

הרבנית רוזנשיין: "בקהילות מסוימות נהוג שבנות אינן מדליקות נרות שבת בעצמן, אלא יוצאות ידי חובה בהדלקת האם. פגשתי אישה דתייה שהלכה עם בתה ושאלתי אותה: 'האם תסכימי שהילדה תתחיל להדליק בעצמה?'. היא השיבה: 'היא כבר מדליקה איתי, אני מברכת והיא מצטרפת'.

"כמי שמכירה את המנהג שבו הילדה רק 'עוזרת' ולא באמת מדליקה באופן עצמאי, המשכתי והסברתי שיש עניין רב בכך שהילדה תדליק ותברך בעצמה. שלפתי מהטלפון את 'קריאת הקודש' של הבבא סאלי זצ"ל, הקורא לבנות ישראל להצטרף למבצע הדלקת נרות (כפי שפורסם בשעתו בעיתונות החרדית). האישה הופתעה מאוד ואמרה: 'לא ידעתי על כך...'"

לאחרונה הדף של מבצע נש"ק ברשת עבר עדכון ושדרוג משמעותי. היכנסו לאתר mivtzoim.co.il • יותר מוצרים, שעות מענה מורחבות - יותר מבצעים!

אחת במוקד אחד ובמוקד הגדול יש שתיים. "הפעילות עצמה עם השנים מאוד השתדרגה. היום בית הרפואה עצמו תורם לנו נרונים בטיחות. בעבר היינו עוברות בחדרים ומחלקות, כיום יש מתקנים מיוחדים להנחת נרונים, גפרורים ועלונים. ואנחנו מסתובבות בן החדרים להודיע על זמני ההדלקה. וכשאנו מגיעות אחרי שבת - מגלות בדרך כלל כי רוב הנרות הודלקו."

כמה טפחים מעל פני האדמה שתפו אותנו ברגע מעניין מהפעילות. הגב' יעקובוביץ': "היה זה בשנים הראשונות של הפעילות. יצאתי עם עוד 4

כשרהשלוחים בתזינת, אנחנו העורף שלהם!

אנ"שים יקרים יקרים! השנה במיוחד,
כולנו מתגייסים לעזרת השלוחים
ומסייעים בגופנו, בנפשנו ובממוננו
להצלחת תהלכות ל"ג בעומר בכל השטורעם!

- **מסייעים** בארגון ובסידור - כל אחד לפי יכולותיו וכישוריו
- **צועדים** עם המשפחה והילדים בתהלוכה של בית חב"ד הקרוב
- **מלווים** ברכב המשפחתי את התהלוכה עם מוזיקה שמחה
- **תורמים** שתייה וספרי קודש ומשתתפים בהוצאות התהלוכה
- אלפי תהלכות
- אלפי תמימים
- מאות אלפי ילדים
- ויילדות צועדים
- ובנות אנ"ש
- וכינוסים
- מתנדבים לסייע
- בכל הארץ
- כהוראת הרבי

השלוחים צריכים גם אותך!

בזכות השותפות שלנו, עוד רבבות ילדים וילדות
יצעדו בגאון יהודי ברחובה של עיר
כהוראתו הקדושה של הרבי

לתיאום עם שלוח ולתרומה מאובטחת לבית חב"ד לפי בחירתכם
היכנסו עכשיו למפת התהלכות הארצית

צעור
אגדת
חב"ד

chabadisrael.co.il
חבידישראל < הכתובת שלך לכל עניין יהודי

"כמה יעשה בזה כל אחד ואחת כל התלוי בו, וכמו כן להשפיע על אחרים שישתתפו בזה, מתחיל מהראת
דוגמה חיה אישית איך שהיא משתתף בזה בחיות ובשמחה.

בוודאי יפרסמו הדברים האמורים בכל מקום ומקום, ככל עיר ועיר וכו', כולל וכמיוחד בארצנו הקדושה.
הפעולות ככל זה יהיו מתוך שמחה, בהתאם לחוכנו של ל"ג בעומר - יום שמחתנו של רשב"י.
גם כאשר הפעולה בזה נראית כ"דחק", עבודה קשה... "כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק",
ולדהייגע בפעולות אלו גם באופן של "דחק".

נבחרת השליחות הצעירות נפגשו לשבת של עוצמה

(צילום: שינא פרומא גזמן)

הן מגיעות מכל קצווי הארץ - מהיישובים המרוחקים בצפון ועד העיירות בדרום. הן נושאות על כתפיהן הצעירות תפקיד של שליחות יום-יומית, והן התכנסו יחד לשבת גיבוש עוצמתית. למעלה מ-500 בנות השתתפו בכינוס השנתי של צעירי אגודת חב"ד, שבת שהוכיחה: ההשקעה בדור העתיד היא לא מותרות - היא הלב הפועם של השליחות.

מי שזוכר את ימי הבראשית של כינוסי השליחות הצעירות בכפר חב"ד, מתקשה להאמין למראה העיניים היום. תושבי הכפר הוותיקים עוד מחייכים כשהם נזכרים באותן שבתות לפני עשרות שנים, כשהבנות היו מתארחות בבתי פרטיים והכינוס כולו נדחק לאולם "בית שז"ר" המיתולוגי.

השינוי בקונספט של הכינוס החל לפני כעשרים שנה. הרב נפתלי ליפסקר, מנהל אגף הסניפים בצאנז, זיהה שדור צעיר של שלוחות זקוק ליותר מ"פתרון אירוח". הוא הציב חזון של מצוינות: לא עוד ברירת מחדל, אלא אירוע ברמה הגבוהה ביותר. "ראיתי לנגד עיניי מגמה להשקיע ולפאר את הכנס", הוא משחזר.

"ואכן, שנת תשס"ו סימנה את נקודת המפנה: המודל

השתנה מן היסוד עם מעבר ללינה מאורגנת וסעודות חגיגיות במתחמי אירוח. במקביל לשדרוג הגשמי, הלכה התוכנית והתעבתה משנה לשנה, והציבור - כך התברר - הצביע ברגליים. מספר המשתתפות טיפס בעקביות, עד שבשנה זו נשבר שיא חדש עם למעלה מ-500 בנות, וזאת לאחר שנאלצנו בצער להשיב את פניהן של עשרות בנות בשל חוסר במקום.

"אולם עם האכזבה ישנה גם הבטחה, בעז"ה: בשנה הבאה נעשה הכול להרחיב את אפשרויות האירוח כדי לקבל את כל השליחות הצעירות. פשוט, כי מגיע להן!"

לא רק בייביסיטר - הטענה של כוחות

יצוין כי לאורך כל השנים הכינוס היה מתקיים בשבת חנוכה, השנה לראשונה הוחלט לקיימו בשבת שלאחר חג הפסח. "בשנים האחרונות קיבלנו הרבה פניות משלוחים ששבת חנוכה היא הזדמנות משפחתית נדירה שבה גם הבנים וגם הבנות מגיעים מהמוסדות, והם רוצים ליהנות איתם בבית. לכן החלטנו להעביר את הכינוס לשבת שאחרי פסח", מסביר הרב ליפסקר. "ברוך השם, השינוי התקבל בברכה גדולה, וכבוננו משמעותי קיבלנו מזג אוויר אביבי במקום הגשמים העזים ברוב שנות הכינוס בחנוכה".

שבת השליחות הצעירות היא חוויה בלתי נשכחת עבור הבנות, והן מצפות לכנס בציפייה של ממש. "היכן שאני לא פוגש בנות שלוחים", אומר הרב ליפסקר, "השאלה הראשונה שהן שואלות היא מתי תהיה השבת! וזה שווה הכל, משום שזו מטרתה העיקרית של שבת מיוחדת זו - להעניק כוחות, רגעי אושר וחיוק לשליחות הצעירות שרבות מהן חיות בשליחות במקומות שיש בהם אתגרים לא מועטים. הן מגיעות מנקודות קצה גיאוגרפיות שבהן הן לעיתים הבנות החב"דיות היחידות באזור. כאן, בין החברות שחיות בדיוק את אותם אתגרים, נוצר החיבור המזווק ביותר. הן שרות, רוקדות וחוזרות הביתה עמוסות חוויות וטעונות בכוחות עצומים, ומרגישות שייכות לאימפריה אחת גדולה".

שבת חלום

תודה גדולה ועצומה!!!!
לכל מי שנתנה יד והרימה שבת כל כך מיוחדת! זו פעם ראשונה שהבנות שלי (בכיתה ז') היו בשבת שליחות, וחזרו כל כך מועצמות!! אמרו לי "אימא, אנחנו נולדנו כבר על ההר!! יש אנשים שמטפסים הרבה זמן כדי להגיע, אבל אנחנו נולדנו! זכינו!! וזו זכות שהיא חובה".

זה אומר הכל ♥
הם קיבלו עוד יותר משמעות לשליחות ולהקרבה שהן מקריבות מעצמן באופן ממיילא. הבנות נהנו מאוד מהתכנים, המדריכות, ההוואי, השירים. הכל!!
כמו שהבת שלי אמרה בטלפון הראשון במוצ"ש: "אימא הייתה שבת חלום!! אפילו לא יכולה להסביר לך במילים!!"
תודה ענקית!!

השקעה מהמסד ועד הטפחות

ההשקעה בכינוס ניכרת בכל פינה. מצוות ההפקה המיומן בראשות השלוחים הרב אפרים רבינוביץ' והרב יעקב קניבסקי, ועד לצוות המדריכות - שלוחות בוגרות בעצמן שמבינות את השפה ואת הנפש של הבנות.

- התוכנייה הייתה פסיפס של רגש וחסידות:
- פעילויות גיבוש: יצירת קשרים חברתיים אמיצים בין הבנות.
- תוכניות עומק: לימוד משותף ותכנים חסידיים שמותאמים לשפת הדור הצעיר.
- התוועדות מרכזית: בשיא השבת התוועדו הבנות עם המשפיע הרב יעקב מוילא מקריית גת, שנסך בהן גאוה יהודית חסידית.

- ה"באנקט": אירוע הסיום החגיגי במוצאי שבת, שהשאיר את הבנות עייפות אך עם "אור בעיניים" וכוחות מחודשים לשנה שלמה.

חשובה ומשמעותית

תודה גדולה ועצומה ויישר כוח גדול! ♥♥
על שבת מדהימה, מרוממת, מגבשת, מיוחדת, מעצימה, מושקעת ומלאת תוכן יהודי חסידי אמיתי!

זו השנה הראשונה שבה הבת שלי משתתפת, והיא חזרה באורות, שמחה ומאושרת מלאה בחיות בעבודת השליחות ובכלל!

תודה לכן כצוות, על ההתמסרות, המסירות, ההכלה והאכפתיות! היה מורגש שהן בידיים טובות 😊😊 הצלחה רבה בהמשך עשייה ברוכה 🙏🙏

ותודה כמובן לעומדים בראש!
שבת חשובה ומשמעותית מאוד 🙏🙏

דלק לשליחות

"אם לסכם את המטרה על רגל אחת", חותם הרב ליפסקר, "היא להחדיר בבנות השלוחים רוח, חיות, עוצמה וגאוה. כאן הן מקבלות חיות וכוחות להמשיך להאיר את המקום שלהן, ולא פחות חשוב הוא ליצור חיבור בין בנות השליחות. כאמור, רוב הבנות האלו לא פוגשות זו את זו בימיו בשל הריחוק הגיאוגרפי בין מקומות השליחות. הכינוס מהווה הזדמנות מצוינת לפגוש בנות כמותן, החוות אותם אתגרים, ואפשר להבין את החשיבות והתועלת שבכך".

אכן, כשהאוטובוסים יצאו במוצאי שבת חזרה לכל רחבי הארץ, היה ברור לכולם: הילדות האלו אומנם חזרו הביתה, אבל הלהבה שהוצתה בהן בשבת הזו - תמשיך להאיר את בתי חב"ד בכל ארץ ישראל.

ועם כל זאת, מבחינת הבנות- השליחות, זו עדיין לא המנה העיקרית. הן כבר בציפייה דרוכה, שלא לומר השתוקקות לקראת הקעמפ המושקע של הקיץ, שייערך במקביל לקעמפ השלוחים הצעירים. ובצאנז מבטיחים: בעז"ה הולך להיות 'קיץ חם'.

ניסי ומושלם

אליפות ממש!
עשיתן את הבלתי יאמן!!
ובאופן ניסי ומושלם 🙏
ככה זה כשפועלים בכוח של הרבי כוח המשלח 🙏
זכיתם בברכה והצלחה רבה ומופלגה!
הבנות שלי נהנו מאוד
חזרו מרוגשות 🙏

להביא לימות המשיח

שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכלתכם - ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש! אני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם."

יחד עם הרב דוברוסקין, עלו לבמה חבריו שלמדו ב'קבוצה תנש"א', ששחזרו בפני המשתתפים את האווירה הייחודית ששררה אצל הרבי בשנה זו, בדגש על ימי המלחמה והניסים, ועל הקריאה המתמדת לפעול להבאת הגאולה מתוך שמחה והודיה.

בדבריו רומם הרב דוברוסקין את הקהל והכניס חיות ומרץ חדשים בתנועת הנפש וברצון לבצע את המשימה שהרבי הטיל עלינו, להביא משיח צדקנו בפועל ממש, ולהתמסר לעבודה זו בשמחה!: "יש לנו גשר ברזל, מרופד בכרים וכסתות ויש בו ריח גן עדן, ועלינו רק ללכת ולהתקדם על גבי הגשר שסללו לנו רבותינו נשיאנו".

במהלך הערב נשא דברים גם יו"ר פורום הביטחוניסטים, אמיר אביבי, שסקר את המתרחש מאחורי הקלעים של המלחמה והצביע על שורת אירועים אשר במבט גשמי ובדרך הטבע ממקום מקצועי לחלוטין, רואים שמדובר בתהליך של הכנה לגאולה.

את הכינוס כיבדו בנוכחותם יו"ר צעירי אגודת חב"ד הרב יוסף יצחק אהרונוב, מנהל אגף הסניפים הרב נפתלי ליפסקר, וכן חברי הוועדה השלוחים: הרב נחום גולדשמיד מנתניה והרב מנחם מענדל פרידמן מאור יהודה, שנשאו אף הם דברים בפני המשתתפים.

לאורך הערב, שהתנהל כולו במתכונת של התוועדות, ניגנו המשתתפים יחד עם מקהלת חסידים בניצוחו של ר' ישעיהו גופין ניגוני דבקות ושמחה, בנגינה ווקאלית המותאמת לימי הספירה.

בשיאו של הכינוס הוצג קמפיין חדש להודיה ולמעשים טובים, על ידי השלוחים הרב נחום רבינוביץ והרב שלום בער מרזל. במסגרת הקמפיין קיבלו על עצמם השלוחים יעדים קהילתיים ברורים לחיבור הציבור ליוזמה ולעידוד קבלת החלטות טובות בפועל.

את האירוע הפיק ר' מוישי קוט, שניצח על המלאכה בארגון מוקפד ובאווירה חגיגית.

מטרת הכנס הייתה לא רק להעמיק את המודעות לקריאת הרבי, אלא בעיקר לתרגם אותה להגברת הפעילות בשטח.

בסיום הערב יצאו המשתתפים כשהם מלאי כוחות מחודשים והחלטות מעשיות להמשך פעילותם - במטרה להביא את הגאולה האמיתית והשלמה בפועל. ■

ובה השתתף אורח הכבוד המשפיע הרה"ח הרב מנחם דב דוברוסקין משיבת תומכי תמימים במגדל העמק.

בשנת תנש"א עורר הרבי לא לפחד מהצר הצורר על היהודים בארץ ישראל בזמן מלחמת המפרץ, ואחרי הניצחון הגדול עורר ביתר שאת על הפעולות הנדרשות לביאת המשיח, עד שביום כ"ח ניסן, נשא את השיחה הידועה.

בדבריו אמר אז הרבי: "הדבר היחיד

משה גרוזמן, הרב נחום גולדשמיד, הרב יוסף יצחק כהן והרב מנחם מענדל פרידמן. במוקד הכינוס, שכלל הודאה להקב"ה על הניסים והנפלאות שעשה עימנו לצד קריאה להגברת הפעולות להבאת הגאולה השלמה, התקיים באולם האירועים 'בית רבקה' בכפר חב"ד ב', לצד שולחנות ערוכים.

במרכז האירוע, בהנחיית השליח הרב ינון ששון, התקיימה התוועדות מרוממת

אות שלוחים התכנסו ביום כ"ח ניסן להתוועדות מיוחדת בסיומן "עשו ככל אשר ביכולתכם"

מאות שלוחי הרבי מכל רחבי ארץ הקודש התכנסו ביום רביעי, כ"ח בניסן, לכנס מיוחד ומרומם שנערך ביוזמת חברי "הוועדה לגאולה ומשיח" שע"י צעירי חב"ד - השלוחים הרב יהודה דונין, הרב שניאור אליאס, הרב מתייתוהו ברגמן, הרב

מ

אנשי מעשה

רגעים מפעילות אנ"ש במבצעים

ר' חיים גלינסקי

מנהל אגף הסעים ושיבוץ
חינוך מיוחד - מועצת שוהם
חבר ועד הקהל - קהילת חב"ד לוד

◀ **השפעה:** בכל אירוע רשמי של אגף החינוך, מתוכנן כבר בבסיס דבר תורה המקשר את האירוע הרלוונטי לתאריך ולפרשת השבוע. כמו"כ, ההתארגנות לכל אירוע שתתאים לכלל האוכלוסייה ומתוך התחשבות ואדיבות היא תעודת כבוד לשיתוף פעולה פורה בדרכי נועם ובהארת פנים.

◀ **הרבי:** זכות עצומה לגדול בצילו ולהיות אצלו מדי שנה מהבר מצווה ועד היום. החל מיחידות לחתני בר מצווה, חלוקות דולרים, כוס של ברכה, לעקאה, קונטרסים והכי חשוב, אין ספור שיחות והתוועדויות של שנות האור. אומנם שנת הקבוצה חקוקה כשנה מאוד לא פשוטה - ג' תמוז תשנ"ד, אך יתיר מבחיוהי, **רואים ב"ה את הפירות, את הכוחות ואת ההשפעות.**

◀ **קהילה:** משפחת קהילת חב"ד בלוד. לפני כ - 30 שנה כשבאתי ללוד, קהילת חב"ד מנתה כ - 350 משפחות. היום ב"ה, בלעה"ר יש פי 4 משפחות, כ 1400 משפחות כ"י. זכות גדולה נפלה בחלקי להיות חלק מהתפתחות וביסוס הקהילה החשובה הזו.

◀ **מסר לאנ"ש:** קהילת אנ"ש איננה רק אסופת חברים המתגוררים ונוהגים את אותם מנהגים. **אנ"ש היא משפחה אחת גדולה,** וככל שתרחב ותתאחד, הברכה תשרה שבעתיים. זה מתבטא גם בהשתתפות ועזרה בשמחות וגם בזמנים מאתגרים אחרים. משפחת אנ"ש ללא יוצא מהכלל הם ילדים של הרבי וכמו שאב אחד לכולנה, כך הילדים כשמאוחדים, מרכיבים משפחה אחת גדולה ומפוארת.

והשמחה על פני המשפחות, שווה הכל.

◀ **מבצעים במשפחה:** לא פחות **חשוב** מפעולות של יפוצו חוצה. במקביל להשתתפות הילדים באופן קבוע במבצע תפילין יחד איתי ובמבצעים העונתיים, אנו עורכים התוועדויות משפחתיות ביומי דפגרא והחלטות טובות המצוינים בתוך המשפחה המוסיפים כוח ואחדות.

◀ **קביעות עיתים:** זמן איכות להתנתק ממרוץ החיים. גם בימי החול וגם בשבתות הקיץ בשיעור הלכה מפי הגה"ח הרב אברהם אלאשוילי שליט"א מעל 20 שנה ברציפות.

◀ **מבצעים:** משנת ה - 100 לרבי, לפני כחצי יובל שנים אז הייתה התעוררות גדולה לאנ"ש לצאת למבצע תפילין, ומאז ב"ה יחד עם הרב ישראל מפעי אנו זוכים להתייצב בכל יום שישי במתחם רמלוד לזכות אנשים בהנחת תפילין ובנש"ק. כשרואים לאחר שנים את הפירות בצורת אנשים שהחליטו להניח תפילין מדי יום או אפילו לחזור בתשובה בעקבות ההנחה "החד פעמית" הזו, מבינים את גודל החשיבות לקיום הוראתו של הרבי לצאת למבצעים.

◀ **משפחה:** העוגן הכי חשוב בעולם. אחדות, אהבה, ושליחות לא פחות חשובה אל הבית פנימה. ככל שב"ה בלעה"ר המשפחה מתרחבת, האחריות מתרחבת במקביל.

◀ **רגע מיוחד:** הקמת ארגון החסד של קהילת חב"ד בלוד "יחד למענכם". בשיתוף עם אנשים טובים וחשובים מהקהילה, ר' נתנאל מלכא הי"ו, ר' יוסי לויטין הי"ו ור' מנחם ישעיהו הי"ו ועוד נציגי קהילות חשובים. בשנות הקורונה זכינו להקים **ארגון חסד המסייע בכל ימות השנה** למשפחת קהילת חב"ד בלוד, הן בשמחות והן בהוצאות לחגים בכבוד וברגישות. לראות את האור

